

Voorwoord

Hallo allemaal!

Het tweede nummer van Pomar Nieuws dit seizoen, nog juist voor de Kerst!

We zijn inmiddels al weer een paar maanden bezig met de interne competitie en in beide groepen is het behoorlijk spannend en is er volop sprake van strijd.

In de externe competitie hebben de drie Pomarteams tot nu toe aardige resultaten behaald.

Pomar 1, weer terug in de 1e klasse, won één keer en verloor twee keer met 4½-3½. **Pomar 2** doet het redelijk in de 3e klasse B: er werd twee keer gewonnen en één keer verloren. **Pomar 3** doet het goed in de 4e klasse A en staat na twee gewonnen wedstrijden en één gelijkspel op de tweede plaats.

Het jaarlijkse Pomartoernooi op 11 december (voor het eerst in onze nieuwe ruimte in De Schilp) verliep zeer goed en ik denk dat ik namens alle deelnemers spreek als ik zeg dat het een zeer geslaagde dag was!

In dit Pomar Nieuws vind je nieuws over de interne en de externe competitie, een aantal partijen, een verslag van het Pomartoernooi en nieuws uit binnen- en buitenland.

Volgende week (28 december) is onze laatste schaakavond van het jaar. Misschien worden er nog wat oliebollen gegeten, maar er zal ongetwijfeld ook worden geschaakt.

Voor het laatste nieuws verwijst ik uiteraard weer naar onze website: <http://www.pomar.nl>.

Op **4 januari 2005** is de eerste speelavond van het nieuwe jaar. Vanaf deze plek iedereen alvast een heel gelukkig en vooral gezond nieuwjaar en de beste wensen voor 2005!!

Veel leesplezier!

Han

Tussenstanden in de interne en externe competitie

De interne competitie is bijzonder spannend tot nu toe en dat geldt voor beide groepen. De stand aan kop is als volgt, bijgewerkt tot en met 14 december:

<u>Stand groep A</u>			<u>Stand groep B</u>		
1	Felix Ferschtman	42	1	John Woestenenk	46
2	Wouter van Markenstein	42	2	Tim van Rijswijk	44
3	Perry v/d Meer	41	3	Jack Barkey	43
4	Rob de Jong	41	4	Hans Jacobs	41
5	Thierry Bieger	41	5	Aad van Sas	41
6	Han Nicolaas	41	6	Frans v/d Elst	39

In de externe competitie boeken de drie Pomar-teams redelijke resultaten. Alledrie de teams hebben nu drie wedstrijden gespeeld en van deze negen wedstrijden werden er vijf gewonnen, één gelijk gespeeld en drie verloren.

Pomar 1

Na een minimale nederlaag tegen Schaakhuis 1 (4½-3½, zie verslag verderop in dit Pomar Nieuws) volgde een overwinning op Rijswijk 3. De derde wedstrijd tegen het sterke DSC 4 werd helaas met 4½-3½ verloren. Er volgen nog vier wedstrijden. Tegen DD 4 en DSC 6 zullen punten gehaald moeten worden, tegen het sterke HSV 1 en RSC / Belgisch Park 1 zal dat een stuk moeilijker worden.

Pomar 2

Het tweede team doet het redelijk in de 3^e klasse B, en dat mocht ook eigenlijk wel verwacht worden na de degradatie van vorig seizoen. De eerste wedstrijd werd gewonnen van Haeghe Ooievaar 5. Daarna volgde een forse, maar enigszins geflatteerde 6-2 nederlaag tegen het jeugdteam van Promotie 8. In de derde wedstrijd werd de winnende draad weer opgepakt met een zege op het tweede jeugdteam in deze klasse, DSC 8. Met nog drie wedstrijden te gaan is promotie nog zeker mogelijk!

Pomar 3

Pomar 3 doet het goed in de 4^e klasse A. Na overwinningen op Haeghe Ooievaar 6 en WSC 8 volgde een gelijkspel tegen BF / Wassenaar 4, maar ook deze wedstrijd had eigenlijk gewonnen kunnen en moeten worden. Ons derde team staat nu op de tweede plaats achter Schaakhuis 3 dat al zijn wedstrijden wist te winnen. Op 15 februari 2005 is de topper tegen Schaakhuis 3 en als Pomar 3 deze wedstrijd weet te winnen lijkt promotie zeker mogelijk!

HSB-beker

In de eerste ronde waren wij in onze sterkste opstelling helaas niet opgewassen tegen het viertal van RSC / Belgisch Park. Het werd een 3-1 nederlaag (Felix won), maar gezegd moet worden dat Wouter door zijn vlag ging in een vrijwel gewonnen eindspel (zie verslag verderop).

POMAR 1 - SCHAAKHUIS 1 3½ - 4½

Op dinsdagavond 28 september startte Pomar 1 haar externe competitie tegen het sterk geachte Schaakhuis 1. Het was voor Pomar weer haar eerste wedstrijd in de eerste klasse na een jaar afwezigheid. De heren van Schaakhuis namen het niet zo nauw met de aanvangstijd en om 19.45 uur was pas één van de spelers aanwezig. Vroeger zou uw wedstrijdleader direct om 19.45 uur de klokken hebben ingedrukt, maar nu werd dat pas even voor achten. Verbaasd over het wegblijven was hij misschien zo verbouwereerd dat hij de wedstrijd niet op het gepaste tijdstip liet beginnen. Deze tijd was op een aantal borden (10 minuten vertraging) misschien wel belangrijk geweest om het voordeel bij Pomar te laten vallen.

Wouter van Markenstein aan bord 1 speelde een gedegen remise na een gelijkopgaande partij waarin beide spelers geen voordeel konden vinden. Het sterke Schaakhuis was misschien verzwakt door drie invallers, die het seizoen daarvoor voor Schaakhuis 2 ook al eens tegen Pomar 1 speelden.

De volgende die remise speelde was Perry van der Meer. Perry offerde een stuk tegen twee pionnen, maar zijn tegenstander durfde dit niet aan. Perry kreeg een pion voordeel en had het meeste initiatief. Door het versneld spelen van het eindspel kon het voordeel niet worden benut, en werd er voor remise gekozen (1-1).

Wil Kauffman, als reservespeler op bord 4, vocht een taaie strijd maar moest lijdzaam zien hoe zijn tegenstander steeds beter kwam te staan. In het middenspel draaide onze man een zet om en verloor hij de partij. Kees Vink speelde remise na een onterechte claim van drie keer dezelfde stelling. Kees had het geluk aan zijn zijde, want met nog maar enkele minuten speeltijd ging zijn tegenstander toch op het remiseaanbod in (1½-2½).

Thierry Bieger speelde een perfecte partij en won in het middenspel een stuk door een wel heel slechte manoeuvre van zijn tegenstander. Thierry dwong afruil van de stukken af en kon het volle punt noteren (2½-2½). Hij was de enige van ons team die won.

Bij Felix Ferschtman stond na anderhalf uur spelen nog alles op het bord en gebruikte onze man veel meer tijd dan zijn tegenstander, die eerder met dit bijltje had gehakt. Ondanks diverse tussenschaakjes kon onze man de sterke centurpionnen van zijn tegenstander niet onklaar maken en moest hij lijdzaam toezien hoe deze steeds verder oprukten. Felix was de tweede van ons die verloor (2½-3½).

Er stonden nog twee partijen die qua spel goed stonden, maar qua tijd moeizaam gewonnen konden worden. Geheel in tegenstelling tot het vorige seizoen waren het hier juist de zevende en de achtste bordspelers die nog bezig waren. In het verleden moesten wij altijd wachten op de eerste vier borden. Bij onze tweede invaller, Han Nicolaas, stond om 21.45 uur nog alles op het bord, maar daarna sloeg de vlam in de pan. Onze man won een stuk, maar de tijd was in zijn nadeel. Na afruil van de stukken resteerde een eindspel dat totaal gewonnen was voor ons, maar in hevige tijdnood wist onze man dit niet te winnen en werd besloten tot remise: verderop volgt het verloop van deze partij.

Ook Rob had het betere van de partij, maar was ook weer in het nadeel met de tijd. De aanvallen van Rob werden goed gepareerd, en zijn tegenstander kon niets anders doen dan verdedigen. Met nog een paar seconden op de klok werd ook hier voor remise gekozen.

Het was een spannende avond, en tot het laatst werd gestreden voor winst, gelijkspel of verlies. Ik kan leven met deze nederlaag omdat onze "mannen" echt hebben gestreden voor een eervol resultaat. Ik verwacht nog wel dat er punten zullen volgen. De volgende wedstrijd spelen wij uit tegen Rijswijk 3.

Heren en dame, volgende ronde meer succes.

Frits Berendse jr

HSB-jaarvergadering

Op de jaarvergadering vernamen wij dat er de nodige mutaties waren te noteren binnen het H.S.B. Bestuur. Door het aftreden van Chris van Zijderveld en Kees van der Meer en het eerder aftreden van Ton Vissers kampt de HSB met vier vacatures. Binnen het Bestuur zijn er wat wijzigingen geweest waardoor de redacteur nu secretaris en vice-voorzitter werd. Ook de PR-man en de jeugdvoorzitter stopten. De plaats van de jeugdvoorzitter wordt gelukkig goed ingevuld met een oude bekende van Haagse Toren, de heer Rik Pronk. Ik denk dat de HSB hiermee een goede greep heeft gedaan. Ondanks deze wisseling blijven er vier vacatures staan:

- voorzitter
- redacteur
- materiaalman
- PR-man

Het grootste probleem is het ontbreken van een materiaalman. Door het stoppen van Ton Vissers is een gedeelte van zijn functie als wedstrijdlerider opgevuld door de voormalige jeugdlerider, de heer P. de Vries, maar verzaakt het onderhoud van het materiaal. De HSB heeft natuurlijk niet de beschikking over een eigen clublokaal, maar bezit wel veel materiaal op het gebied van schaakspelen en klokken. Deze staan opgeslagen in de Kameleon aan het Veldzicht te Den Haag, maar het materiaal moet nodig in kaart worden gebracht, gerestaureerd en geselecteerd. Daarom de oproep om binnen de vereniging te kijken naar iemand die de HSB op dit gebied wil helpen.

Voor meer informatie, vervoeg je dan bij Frits of Chris van Zijderveld.

Met het stoppen van Chris voor de Haagse Schaak Bond is er na jaren geen Pomar-lid meer vertegenwoordigd in het HSB-bestuur. Leo Blaas en Harry van der Stap hebben jarenlang de functie van penningmeester binnen het Bestuur gehad. In het verleden is ook Hans Pont als schaker van Pomar, voorzitter geweest van de Haagse Schaak Bond. Last but not least, Chris is jarenlang binnen het HSB-bestuur werkzaam geweest als competitieleider, administrateur (nog steeds??) en recent als voorzitter. Zijn vertrek bij de HSB wordt terecht betreurd, maar ik hoop dat hij met alle plezier zal blijven schaken bij zijn verenigingen Haagse Toren en Pomar. Ik wil Chris en zijn vrouw Nel nogmaals bedanken voor al hun inzet, niet alleen voor de Haagse Schaak Bond, niet alleen voor zijn verenigingen Haagse Toren en Pomar, maar bovenal voor het promoten van het schaakspel in het algemeen.

Ik wens de HSB veel sterkte met de zoektocht naar een nieuwe voorzitter en veel wijsheid met het invullen van de openstaande vacatures.

Frits Berendse jr en sr

HAEGHE OOIEVAAR 5 - POMAR 2 3 - 5

Op donderdag 7 oktober speelde Pomar 2 haar eerste externe (uit)wedstrijd van het nieuwe seizoen tegen Haeghe Ooievaar 5. Dit was toch wel één van de teams waar wij eigenlijk van zouden moeten winnen, en gelukkig lukte dat ook!
Iedereen was op tijd, dus om 19.45 uur konden we in volledige bezetting beginnen aan deze wedstrijd.

Aad van Sas (reserve aan bord 4 voor Christian) had het met zwart niet gemakkelijk. Misschien miste hij het 'externe wedstrijd-ritme'. Aad kon geen vat krijgen op zijn tegenstander en moest uiteindelijk berusten in verlies.

Wil Kauffman, onze tweede reserve aan het 7^e bord voor Piet Berghuis, trok de stand weer gelijk na zijn geliefde 1. b4 gespeeld te hebben. Het blijft voor de zwartspeler gewoon een lastige opening, omdat je er niet op voorbereid bent en de witspeler (Wil dus) juist wel.

Peter de Man speelde aan bord 8 een vlotte en op het oog erg makkelijke partij. Hij kwam een pion vóór en dat werden er al vrij snel vier. Dat was iets te veel voor zijn tegenstander en niet veel later kon het volle punt worden bijgeschreven: 1-2.

Op dat moment was ik zelf aan bord 1 in een taai middenspel beland, waarin ik wel iets beter stond maar nog geen echte winstkansen zag. Mijn tegenstander was echter zo vriendelijk een stuk voor een pion weg te geven. De 'strijd' duurde daarna nog een paar zetten, maar ook hier kon een vol punt worden genoteerd: 1-3.

Jack Barkey speelde een goede partij aan het vijfde bord. De stelling was wel wat lastig met na dik twee uur spelen nog allerlei dames, torens, stukken en flink wat pionnen op het bord: het geliefde spel van Jack dus. Jack raakte in het verre middenspel echter ergens de draad kwijt en gaf zijn dame weg: 2-3.

Leo Blaas (bord 2) speelde een zeer levendige partij waarin zijn tegenstander een stuk offerde voor een aantal pionnen en een gevaarlijke aanval. Deze aanval had beslissend kunnen zijn, maar Leo had geluk dat zijn tegenstander de winnende voortzetting (die geforceerd tot mat had geleid) niet zag. In plaats daarvan werd er het een en ander afgeruild en won Leo 'ergens' een toren en een stuk. Dat betekende dus winst en een 2-4 stand in ons voordeel.

Clemens Haazen speelde aan het 3^e bord waarschijnlijk de beste partij van de avond. Met goed spel drong hij zijn tegenstander steeds meer in de verdrinking. Hij won een pion en creëerde zoveel dreigingen dat de winst hem niet meer kon ontgaan: een sterke partij en de twee matchpunten waren binnen!

Restte alleen nog de partij van Frans van der Elst aan het 6^e bord. Lange tijd leek dit op remise uit te draaien, maar het toreneindspel bleek zeer verraderlijk. Beide partijen kregen een vrijpion, waarbij die van de tegenstander het gevaarlijkst leek. De tegenstander van Frans had inderdaad kunnen winnen, maar zag de weg naar de winst niet. Helaas voor ons zag Frans de weg naar remise niet en deed hij in tijdnood net de *enige* zet die tot verlies leidde... Na 3½ uur zwoegen tóch nog verliezen in een totale remisestand: dat is zuur. Het leven is hard, zeker dat van een schaker...

Het betekende wel een 5-3 overwinning voor Pomar 2: een goed begin!

Han Nicolaas

POMAR 3 - W.S.C. 8 5 - 3

Op 19 oktober was ik wedstrijdleider bij de externe wedstrijd van Pomar 3 tegen W.S.C. 8 uit het Westland. Pomar 3 had de eerste wedstrijd al met 5½-2½ gewonnen, een 2e overwinning zou een mooi vervolg betekenen. We begonnen wat moeizaam, maar daarna liep het steeds beter.

Markus Lohrer had aan het 4e bord een gelijke stelling opgebouwd, maar zag mat in één over het hoofd. Zijn tegenstander zag het (helaas) wel: 0-1.

Bob Maas verloor aan bord 5 een kwaliteit voor een pion. Hij had echter een sterke aanval op de koningsstelling met dame en loper. Hierdoor won onze man de kwaliteit weer terug en een handvol pionnen en even later ook de partij, zodat de stand weer gelijk was: 1-1.

Antoon Hommes (bord 7) won een stuk voor een pion, maar zijn tegenstander kreeg een sterke koningsaanval. Met een aantal aardige zetten dwong hij Antoon tot overgave: 1-2

Albert Huzen won aan het 2^e bord een pion in een verder vrijwel gelijke stelling. De koningsaanval van zijn tegenstander ziet er gevaarlijker uit dan het in werkelijkheid is. Er wordt 'opeens' besloten tot remise: beide spelers zagen kennelijk geen kans enig voordeel uit deze partij te halen: 1½-2½.

Hans-Olaf Veldhuyzen speelde aan het 6^e bord een aardige partij. Hij verloor een kwaliteit door een fraaie paardzet van zijn tegenstander, waarna er uiteindelijk een eindspel resteerde van loper tegen toren met aan beide kanten nog een aantal pionnen. Dit leek op het eerste gezicht verloren voor onze man, maar de toren kon niet echt de stelling binnenkomen en de loper had controle over de belangrijkste velden. Er waren ook geen kansen voor de toren-partij om ergens een vrijpion te creëren, zodat besloten werd tot remise: 2-3. Daar was ik wel tevreden mee, ik had eerlijk gezegd de 'nul' al geteld... De overige drie partijen stonden alledrie zo goed als gewonnen, zodat een overwinning zeker mogelijk was.

John Woestenenk (wit aan bord 8) was de eerste van deze drie die het volle punt binnenhaalde. Eigenlijk was deze partij na vijf zetten al voorbij, want de opening verliep als volgt: 1. e4 – e5; 2. Lc4 – Lc5; 3. Dh5 – g6?; 4. Dxe5 – De7; 5. Dxd8 – Df8. Er werd nog heel lang doorgespeeld, maar de winst kon John uiteraard niet meer ontgaan: 3-3.

Hans Jacobs speelde een erg sterke partij aan het 3^e bord. Hij won een stuk voor een pion, maar de stelling was toch nog behoorlijk lastig en niet zo snel te winnen. Met een paar fraaie zetten won Hans een belangrijke pion en ook het vervolg speelde hij fraai uit naar winst: 4-3. Dat zijn tegenstander daarbij een foutje maakte, doet aan de prestatie van Hans niets af: sterk gespeeld Hans!

Ook Tim speelde een goede partij aan het 1e bord. Met zwart won hij een stuk en zijn tegenstander kreeg daar slechts één pion voor terug. Het vervolg speelde Tim goed uit en de winst was zeker. Daarmee won Pomar 3 ook haar 2e wedstrijd, dit keer met 5-3.

Han Nicolaas

Een 'heftige' partij uit de externe competitie!

Op 28 september speelde ik als invaller voor Pomar 1 een aardige partij tegen Schaakhuis 1. Na 12 zetten en 2 uur spelen staat alles nog op het bord, maar daarna gebeurt er van alles. Kijk en speel mee!

Wit: William Geraldo (Schaakhuis 1)

Zwart: Han Nicolaas (Pomar 1)

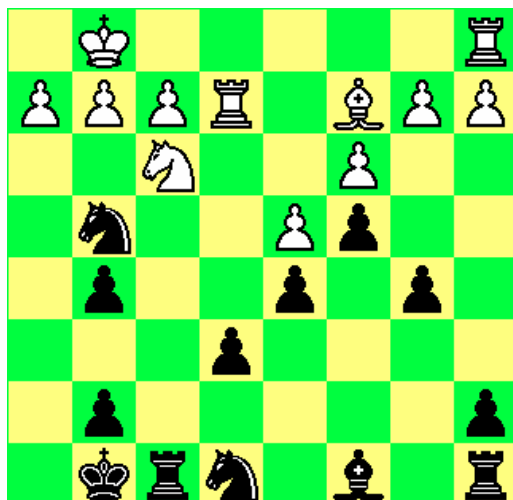
- 1 Pf3 – d5
- 2 d4 – Pf6
- 3 Lf4 – e6
- 4 e3 – Le7
- 5 Ld3 – 0-0

- 6 Pbd2 – Pbd7
- 7 0-0 – c5
- 8 c3 (ik had hier c4 verwacht) – c4
- 9 Lc2 – b5
- 10 e4 – Lb7?!

- 11 e5 – Pe8
- 12 Te1 – Lc8 (misschien is 12 ... – g5 wel beter)
- 13 Pg5? (wit dacht hiermee een beslissende aanval te krijgen, maar hij had het simpele antwoord bij de 14^e zet van zwart over het hoofd gezien)

- 13 ... – Lxg5
- 14 Dh5 – h6 (en er is niets aan de hand!)
- 15 Lxg5 – Dxg5

- 16 Dxg5 – hxg5
- 17 Te3 – f5
- 18 exf6 e.p. – Pdx6
- 19 Pf3 – Pg4
- 20 Te2

Stelling na 20. Te2

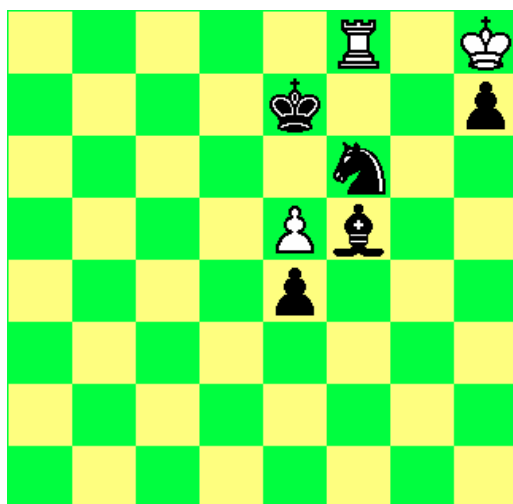
- 20 ... – Txf3!? (waarom een kwaliteit offeren als je een stuk vóór staat? Ik had het idee dat het witte paard sterker was (of zou kunnen worden) dan mijn toren en de pion op g5 gaat sowieso verloren. Bovendien krijgt wit nu een akelige dubbelpion op de f-lijn)
- 21 gxf3 – Pgf6
- 22 h3 – Pd6 (ik had hier nog 7 minuten voor de rest van de partij, mijn tegenstander een half uur...)
- 23 Lg6 – Pf5
- 24 Lxf5 – exf5
- 25 Tae1 – Ld7
- 26 Kg2 – Te8
- 27 Txe8 – Lxe8
- 28 Te7 – Ld7
- 29 Te5 – Kf7
- 30 Te1 – g6
- 31 b3 – cxb3
- 32 axb3 – a5
- 33 Ta1 – a4
- 34 bxa4 – bxa4
- 35 Th1 – g4
- 36 hxg4 – fxg4
- 37 Tc1 – gxf3
- 38 Kxf3 – Pe4
- 39 Ke3 – Lc6
- 40 f3 – Pd6
- 41 Kd3 – Lb5+
- 42 Kc2 – Lc4
- 43 Th1 – a3

44 Th7+ – Kf6
45 Td7 – Ke6

46 Ta7 – a2
47 Kb2 – Kf5
48 Ta8 – Kf4
49 Tf8+ – Pf5
50 Tf6 – Kxf3

51 Txc6 – Pe3
52 Tg1 – Ke2
53 Ta1 – Pd1+
54 Kc2 – Pe3+
55 Kb2 – Kd2

56 Th1 – Pd1+
57 Ka1 – Pxc3
58 Tc1!

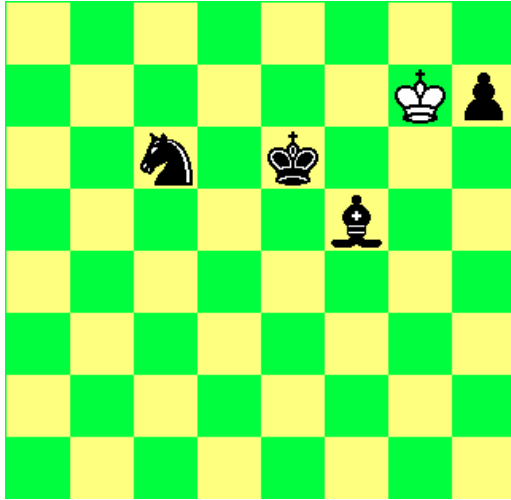
Stelling na 58. Tc1!

58 ... – Pe4 (uiteraard niet 58. ...– Kxc1 wegens pat! Bovendien dreigt nu 59. Txc3! Dit soort wendingen zitten er vanaf nu voortdurend in en zwart moet goed uitkijken. Leuk, zo'n stelling in tijdnood!)

59 Tc2+ – Kd3
60 Tc1 – Kxd4

61 Tc1 – Kc5
62 Tb2 – d4
63 Tb8 – d3
64 Tc8+ – Kd4
65 Td8+ – Ke3

- 66 Txd3 – Kxd3
- 67 Kb2 – Pd2
- 68 Ka1 – Pf3
- 69 Kb2 en wit bood remise aan, wat ik met 5 seconden op de klok maar aannam...

Slotstelling na 69. Kb2

1/2 - 1/2

In deze stelling werd dus besloten tot remise.

De stelling is uiteraard totaal gewonnen voor zwart, maar met nog slechts 5 seconden op de klok (4 minuten voor mijn tegenstander) zag ik niet zo snel hoe ik dit moest winnen...

Overigens is de uitslag ook remise als zwart door z'n vlag ga: wit heeft immers geen matpotentieel meer en kan dus nooit 'op tijd' winnen. Daarom was het belangrijk bij de 60^e zet de laatste pion van wit eraf te slaan! Ik had dus nog wel even 5 seconden door kunnen spelen, maar had de winst zeer waarschijnlijk niet gezien...

Die winst is kinderlijk eenvoudig. Het zwarte paard moet naar c2, waarna de koning niet meer de hoek in kan en de pion kan promoveren. Uiteraard nog wel even uitkijken voor patwendingen!

Een levendige partij!

Han Nicolaas

PROMOTIE 8 - POMAR 2 6 - 2

Op dinsdag 2 november speelde Pomar 2 de tweede externe wedstrijd, uit tegen Promotie 8 in Zoetermeer. Dit was een jeugdteam, dus om iets over half 8 begonnen we aan de wedstrijd.

Vóór deze wedstrijd had ik de opstelling in hun vorige wedstrijd bekeken. Ik zag dat de eerste twee borden werden bemand door de familie Tan, goed voor gemiddeld dik 1800 ELO-punten. Ook in deze wedstrijd zaten zij aan bord 1 en 2: Leo (bord 2) en ik (bord 1) waren dus gewaarschuwd! De overige zes borden waren overigens aanzienlijk minder sterk. Althans, op papier, de praktijk kan wat dat betreft wel eens tegenvallen! Ik hoopte dan ook op een positief resultaat vanavond. Het bleef echter bij hopen, bleek al snel in de loop van de avond.

Frans van der Elst (bord 6) had waarschijnlijk zijn dag niet. In no time stond hij een paar pionnen achter en dat kwam niet meer goed. Na ongeveer 1½ uur spelen moest hij de ongelijke strijd staken: 1-0.

Vrijwel direct daarna moest ook Piet Berghuis aan het 8^e bord opgeven. Ik heb hier niets van gezien, maar ik begreep later van Piet dat hij een vrij ernstige fout had gemaakt: 2-0.

Jack Barkey stond in het eindspel een pion vóór, maar de stelling was totaal remise hetgeen ook de uitslag werd: 2½-½.

Christian Wind speelde aan bord 4 een leuke partij met wisselende kansen. Zijn tegenstander won de kwaliteit voor een pion, maar Christian had een ijzersterk loperpaar en een vrijpion. Zelf schatte ik de stelling als remise in, en dat idee had Christian volgens mij ook. In het middenspel ging er vervolgens ergens iets mis, want onze man verloor een volle toren. Er bleef een eindspel over van dame tegen pion dat in dit geval vrij simpel gewonnen was voor de man van Promotie: dat betekende een 3½-½ achterstand en het eerste halve punt dat we vanavond 'weggaven'.

Peter de Man had aan het 7^e bord een gelijkwaardige stelling bereikt, Hij had wel iets meer ruimte dan zijn tegenstander, maar dit bleek niet voldoende voor de winst. Remise dus en een 4-1 achterstand na dik 2 uur spelen.

De overige drie partijen zouden we dus moeten winnen om er nog een gelijkspel uit te slepen. Dat heeft er inderdaad nog even ingezet, maar de praktijk verliep helaas anders.

Zelf maakte ik aan bord 1 het eerste foutje door in een volkomen gelijkwaardige stelling een pion te offeren met de gedachte een stuk te winnen. Dat bleek een misrekening: dat stuk heb ik nooit gezien en ik bleef gewoon een pion achter. De oudste van de twee Tan's speelde het vervolg overigens zeer goed uit en ik moest uiteindelijk opgeven: 5-1 en het tweede halve punt dat we Promotie cadeau deden.

Leo Blaas had aan bord 2 weinig onzorg voor de ELO-punten van zijn tegenstander en stond gewoon de hele partij goed. Hij won de kwaliteit voor een pion en toen de tijd van oogsten was aangebroken, beging onze man een vreselijke fout. Dat kostte hem een volle toren én de partij: 6-1 en een vol punt weggegeven...

Clemens Haazen speelde aan het 3e bord een sterke partij. Ik denk dat Clemens van plan is dit seizoen 6 uit 6 te scoren, de eerste twee punten zijn in ieder geval binnen! Clemens kwam door goed spel een stuk en een pion vóór en won daar in de loop van de partij nog twee pionnen bij. Zijn tegenstander wist de zaak nog lang te rekken, maar verlies was onvermijdelijk: 6-2.

Een flinke, en onverwachte, nederlaag dus en eerlijk gezegd ook wel een beetje onverdiend.

Gezien de halve en hele punten die we hier en daar hebben laten liggen was 4-4 een betere afspiegeling van de krachten geweest. Maar helaas, niets meer aan te doen en volgende keer beter; en misschien wat meer geluk!

Han Nicolaas

HSB-bekerwedstrijd Pomar – RSC / Belgisch Park 1 - 3

Op dinsdagavond 9 november speelde Pomar voor de beker tegen RSC / Belgisch Park dat dit seizoen ook in de competitie in de eerste klasse tegen ons zal uitkomen. De rating van onze gasten was beduidend hoger dan die van onze jongens, maar ik weet natuurlijk niet of dit voor het hele team geldt. Sommige spelers (Perry) zijn niet zo blij met dit soort wedstrijden en beschouwen dit als een verloren avond. Ik blijf het echter een stukje promotie voor je eigen vereniging vinden, en ik ben blij dat er voldoende liefhebbers voor zijn. Ik heb bewust weer gekozen voor de eerste vier bordspelers van ons eerste team, en heel lang heeft het eruit gezien dat er een gelijkspel mogelijk was.

Felix begon na zijn lange reis vanuit Duitsland met een overwinning op het derde bord. Hij had de hele partij het initiatief en kon dit uitbuiten in het eindspel. Na stukwinst in de eindfase won onze man de eerste partij.

Perry (bord 2) won een stuk tegen twee pionnen, maar dit winnen ging ten koste van de strategische opstelling en het niet rokeren. Na winst van een derde pion kon zijn tegenstander met veel overmacht binnendringen en moest de partij worden opgegeven.

Omdat het bij bekerwedstrijden vaak alles of niets is liet ik Gerbrand aan het vierde bord de volle partij spelen. In het middenspel won onze man de kwaliteit tegen een pion, maar in het eindspel vergat onze man de dame met zijn toren te nemen in plaats van de looper. In het eindspel moest onze man opgeven. (de consequenties van de betreffende afruil heb ik helaas niet goed kunnen zien).

Wouter moest aan bord 1 proberen de stand weer gelijk te trekken, maar hier bepaalde de klok zijn verlies. In een tumultueus eindspel kon het alle kanten op, maar was de klok de grootste tegenstander voor onze man.

Een 3-1 nederlaag was het gevolg, en wij zullen dus revanche moeten nemen tijdens de competitiewedstrijd tegen RSC / Belgisch Park. Misschien zit er dan meer in voor ons team.

Frits Berendse jr

S.I.O. toernooi – zaterdag 13 november 2004

Op zaterdag 13 november namen drie spelers van onze vereniging deel aan het altijd gezellige S.I.O. (Schaken Is Ontwikkeling)-toernooi te 's-Gravenzande. Er zijn meer mensen die er zo over denken, want er waren maar liefst 96 deelnemers, verdeeld in 12 groepen van 8 spelers. Groep 1 is traditioneel gevuld met leden van WSC die fier aan kop gaan in de 2^e klasse KNSB met drie gewonnen partijen. De eerste plaats was hier verrassend voor een Deense oud-jeugdkampioen die een behoorlijke tijd terug is over komen waaien uit Denemarken. Hij speelt al jaren voor WSC maar de laatste jaren moest hij de eer meestal laten aan Jan Willem de Jong of Timon van Dijk. In dit geval wist Michael Aagaard, een goed Nederlands sprekende en uiterst vriendelijke man, de winst te pakken voor Jan Willem de Jong.

In alle groepen kom je bekenden tegen uit het Westlandse en Haagse circuit, en het lijkt wel of deze formule een garantie voor succes is. Ondanks 7 partijen, met 20 minuten per persoon per partij, blijft er voldoende gelegenheid om bij te kletsen. Frits had het zwaar in groep 4 en gebruikte zijn tijd verkeerd. Hij speelde te snel en had veel meer tijd kunnen gebruiken. Via twee remises, een overwinning en vier nederlagen werd hij gedeeld 6e t/m 8e. Zeker in twee partijen werd hij volkomen van het bord gespeeld, maar daar staan twee verliespartijen tegenover die duidelijk gewonnen hadden moeten worden: bij de één de dame cadeau gedaan, en bij de ander een lichter stuk.

Clemens Haazen en Hans-Olaf Veldhuyzen deden het beduidend beter en wisten met 6 uit 7 de eerste plaats te pakken in de groepen 9 en 11. Beide spelers speelden twee keer remise en wonnen vijf partijen. De prijzentaafel was goed gevuld met Westlandse producten en vooral de planten waren goed vertegenwoordigd. Voor alle deelnemers was er nog een fraaie bloembol om zelf te poten. Naast de planten, druiven, salades en groentekisten waren er ook bekens beschikbaar. Hans-Olaf nam een fraaie beker mee naar huis, terwijl Clemens zijn gasten kon verwennen met een fraaie salade.

Frits Berendse jr

BF / WASSENAAR 4 - POMAR 3 4 - 4

Op maandag 15 november ging ik een kijkje nemen bij de derde externe wedstrijd van Pomar 3, uit tegen BF / Wassenaar 4. De eerste twee wedstrijden had Pomar de volle winst gepakt, een derde overwinning zou het kampioenschap een flinke stap dichterbij brengen.

Toen ik rond 20.20 uur het Deijlercentrum in Wassenaar binnenstapte, was Bob Maas aan het 5^e bord net klaar met zijn partij. Hij had, met een pion voorsprong, het geluk dat zijn tegenstander een volle toren weg gaf. Dat betekende dus 0-1 na iets meer dan een half uur spelen. Bob handhaafde door deze overwinning zijn 100%-score in de externe competitie en staat nu op 3 uit 3.

Ik zag overigens dat het 2^e en 4^e bord aan onze kant nog niet bezet waren. Daar hadden eigenlijk Albert Huzen en Markus Lohrer moeten spelen. Albert had, na een akelige valpartij, Frits gebeld en zich afgemeld. Een vervanger bleek op dat moment niet meer mogelijk. Markus kwam niet opdagen: hij was het, zo bleek een dag later op de club, 'gewoon vergeten'. Dat bleek aan het eind van de avond een duur punt. We verwachten van Markus nu uiteraard wel dat hij de rest van zijn partijen voor Pomar 3 'gewoon wint'...

Gelukkig wist Hans-Olaf Veldhuyzen aan bord 6 vrij snel te winnen. Zijn tegenstander raakte zijn koning aan in plaats van een toren van het bord te slaan en dat betekende verlies en 0-2. Antoon Hommes stond op dat moment aan het 7^e bord al een toren en een pion vóór en na iets minder dan een uur spelen gaf zijn tegenstander het op: 0-3 dus, dat ging goed!

Na een uur werden de partijen aan bord 2 en 4 reglementair voor ons verloren verklaard zodat het toen 2-3 stond. Uit de overige drie partijen konden we nog wel twee punten halen, schatte ik in. Dat pakte helaas anders uit.

Paul van Daalen trof aan het 8^e bord een tegenstander die er echt zin in had. Al na een half uur had hij twee stukken geofferd voor twee pionnen en een vage aanval. Die aanval bleef echter vaag, maar de man uit Wassenaar gooide er nog twee stukken tegenaan. Paul pakte alle stukken die hem werden aangeboden en stond op een gegeven moment vier stukken voor. Het duurde toch nog wel even voor zijn tegenstander inzag dat verder offeren geen zin meer had en de partij verloren was: 2-4. Nog een half puntje hadden we nodig voor een overwinning.

Tim van Rijswijk stond een groot deel van de partij goed aan bord 1. In het middenspel won hij twee pionnen, maar zag hij een akelige wending over het hoofd. Dat kostte een kwaliteit en een pion. Het eindspel van loper + 4 pionnen voor Tim tegen toren + 3 pionnen voor zijn tegenstander leek nog even remise-achtige trekjes te vertonen, maar bleek uiteindelijk toch verloren voor onze man: 3-4 met nog één partij te gaan.

En in die ene partij speelde Jos Bergers (invaller voor Hans Jacobs) aan bord 3 een goede partij, tot het moment dat hij f3 speelde. Dat kostte een stuk en gaf zijn tegenstander de kans een flinke aanval in te zetten. Jos wist het nog lang vol te houden, maar ging in verloren stand door zijn vlag. Een 4-4 eindstand dus en dat was om meerdere redenen echt jammer. Maar ja, de rest gewoon winnen en dan wordt Pomar 3 alsnog kampioen...

Han Nicolaas

Een leuke partij uit de interne competitie

In voorgaande jaren heb ik al diverse verliespartijen van mezelf laten zien in het Pomar Nieuws. Tijd dus voor een overwinning! Op 12 oktober speelde ik een aardige partij tegen Chris.

Wit: Han Nicolaas

Zwart: Chris van Zijderveld

1 d4 – Pf6

2 c4 – e5

3 d5 – d6

4 Pc3 – Le7

5 e4 – Lg4

6 Le2 – Lxe2

7 Pgxe2 – Pbd7

8 Pg3 – 0-0

9 0-0 – Pe8

10 Le3 – Lg5

11 Pf5 – Lxe3

12 fxe3 – Dg5

13 h4 – Dd8

14 Dg4 – Pdf6

15 Dg5 – Kh8

16 h5 (op 16. Pxd6 volgt ... Tg8!) – Pg8

17 Dg4 – f6

18 Tf3 – Tf7

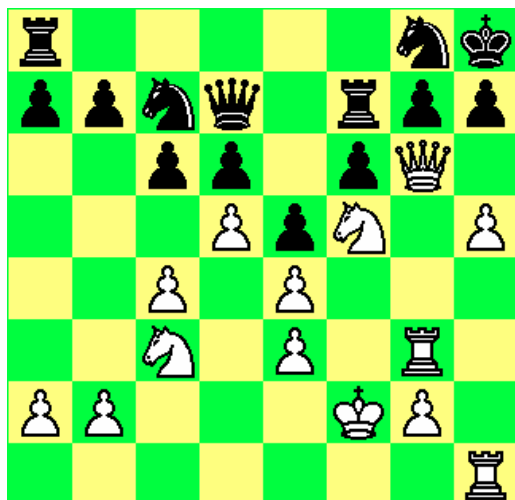
19 Tg3 – Dd7

20 Kf2 (ik heb hier ook zitten denken aan 20 h6, maar zag niet precies hoe het verder moest na 20 ...– g6)

20 ... – c6

21 Th1 – Pc7

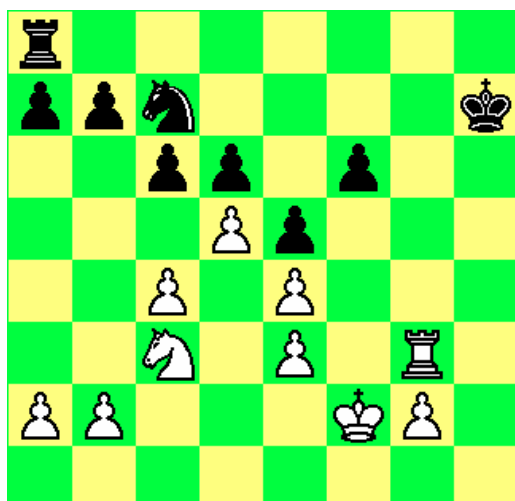
22 Dg6!? (altijd leuk, zo'n dameoffer. Ik weet echter niet of het helemaal goed is... Er dreigt overigens wel 23. Pxd6 en 23. h6 ziet er op het eerste gezicht ook vervelend uit. Misschien moet zwart hier gewoon stug doorgaan met verdedigen met bijvoorbeeld 22. ... – Pe7 of 22. ... – Taf8. Chris besloot echter het dameoffer aan te nemen, waarna een vrij geforceerde afwikkeling volgt)

Stelling na 22. Dg6!?

- 22 ... – hxg6
- 23 hxg6+ – Ph6
- 24 gxf7 – Dxf7
- 25 Pxf6 – gxh6

- 26 Txf6+ – Dh7
- 27 Txf7+ – Kxf7

Stelling na 27. ... - Kxf7

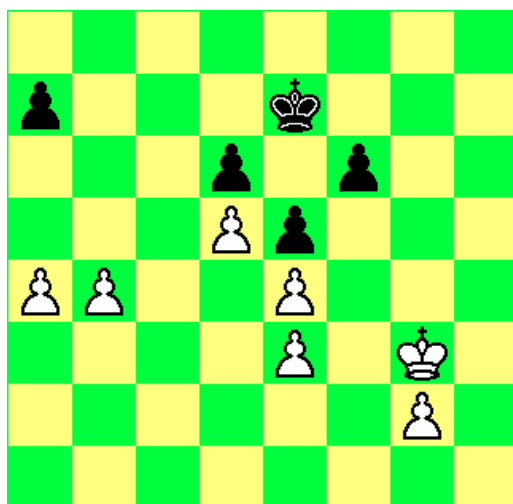
De hele afwikkeling heeft wit uiteindelijk slechts één pion voordeel opgeleverd, maar de witte stukken blijken in het vervolg veel actiever dan de zwarte.

28 Th3+ – Kg6
29 Pe2 – Tg8
30 Pg3 – Pe8

31 Pf5 – Tf8
32 Th6+ – Kg5
33 Th7 – cxd5
34 cxd5 – Kg6
35 Txb7 – Tf7

36 Tb8 – Pg7
37 Tg8 – Tc7
38 Txf7+ – Txf7
39 Pxf7 – Kxf7
40 b4 – Kf7

41 a4 – Ke7
42 Kg3 en zwart gaf het op

Slotstelling na 42. Kg3

1 - 0

Han Nicolaas

POMAR 2 - D.S.C. 8 5½ - 2½

Op dinsdag 23 november speelde Pomar 2 de derde externe wedstrijd thuis tegen D.S.C. 8, het tweede jeugdteam in deze klasse. Onze jongens hadden wat goed te maken na het verlies in de vorige ronde tegen het jeugdteam van Promotie. Deze nederlaag (2-6) was geflatteerd maar desondanks wilden wij nu aan de goede kant van de score blijven. Het jeugdteam van DSC was ruim op tijd, terwijl onze spelers in ieder geval om 19.30 uur aanwezig waren.

Onze tegenstanders hadden al twee keer gewonnen en waren overtuigd van hen eigen kunnen, maar hadden niet gerekend op een revanche belust team van Pomar.

Peter de Man kwam een pion achter te staan en in no-time gingen de stukken van het bord. Binnen een half uur werd al begon met het eindspel en onze man wist de achterstand goed te maken en kwam zelfs op voordeel na afruil van de stukken. Het eindspel van zijn tegenstander was ronduit slecht en onze man kon het eerste punt noteren in deze "hakpartij". Piet Berghuis kwam kwaliteit voor maar wist geen bres te slaan in de verdediging van zijn tegenstander. Ondanks het voordeel werd er gekozen voor remise omdat de doorbraak uitbleef (1½ - ½).

Clemens Haazen speelde tegen een jonge dame en was (hierdoor?) volledig van slag. De laatste tijd presteert Clemens goed, zowel intern als extern, maar nu kwam hij niet in de partij. Een slechte opening zijnerzijds leverde een achterstand van twee volle stukken op en onze man moest het punt afstaan.

Christian Wind speelde een gedegen partij, won een pion en zorgde secuur voor het volle punt door in het eindspel de dame en de partij te winnen (2½ - 1½).

Jack Barkey, was minder op dreef en verloor al snel in de partij een tweetal pionnen. Ik kan mij nog partijen herinneren van Jack waarin het bord vol bleef staan, en dat het heel lang duurde voordat er stukken werden geruild. In deze partij kwam hij er niet aan te pas.

Frans van der Elst speelde een gelijkopgaande partij maar zocht iets meer het initiatief. Zijn tegenstander, beduusd door de resultaten op de andere borden ging in het eindspel in de fout en onze man won een stuk en de partij (3½ - 2½).

Han Nicolaas, bord 1, speelde een fraaie partij en wist al in een vroeg stadium een stuk te winnen. Zijn tegenstander bleef echter druk houden en de stand werd onduidelijk na een gevaarlijk tussenschaak op f6. Han verdedigde echter secuur en wist het volle punt te scoren door in de tijdnoedfase zorgvuldig op winst te spelen (4½ - 2½).

Leo Blaas offerde een stuk tegen twee pionnen maar kreeg zelf een zwakke d-pion. Na een langdurige afruil werd het eindspel gespeeld met twee torens en een looper tegen toren, twee lopers en een paard. Beide spelers hadden nog 5 pionnen. Zijn tegenstander raakte volkomen van slag en deed zeker twee hele slechte zetten achter elkaar waardoor onze man een vol stuk en de partij kon winnen.

Al met al een heel goed resultaat tegen de koploper, en dit geeft hoop voor de rest van het seizoen. Goed gespeeld, mannen!!

Frits Berendse jr

Verslag van het 39^e Pomartoernooi op 11 december 2004

Op zaterdag 11 december 2004 werd het 39^e Pomartoernooi georganiseerd en het was inmiddels de negende editie in de vorm van een rapid-kampioenschap voor teams.

Bij inschrijving bleek dat deze datum voor een aantal mogelijke deelnemers een probleem was in verband met de uitvaart van Prins Bernhard. De inschrijving verliep moeizaam en pas op de uiterste inschrijfdatum konden er zes teams aan het geheel worden toegevoegd.

Het internet bleek weer een goed hulpmiddel bij de af- en aanmeldingen, en tot de laatste dag moesten er wijzigingen worden ingevoerd. Speciaal wil ik de wedstrijdleiders van de deelnemende verenigingen bedanken voor hun inzet om een team bij elkaar te krijgen.

De inschrijving via Harry van der Stap senior en junior verliep vlekkeloos daar 74 van de 76 inschrijvers ook daadwerkelijk kwamen deelnemen. De twee opengevallen plaatsen werden gevuld door de voorzitter van Pomar, de heer L.J. Blaas en Harry van der Stap jr bij Rijswijk 2.

Er werd dit jaar strijd geleverd in drie groepen van ieder zes teams die op gemiddelde rating werden ingedeeld. Daarnaast werd in een individuele groep gespeeld omdat de wedstrijdleiding nu eenmaal afhankelijk blijft van het aantal deelnemers.

In groep 3 werden maar vier wedstrijden gespeeld omdat er een team te weinig was om deze groep met zes teams te vullen.

Alleen Gerbrand Beekman en L. van der Sluys (als gastspeler bij Pomar 1) scoorden 5 uit 5. Jan Koop (Den Hoorn) en Wil Kauffman (Pomar 2) scoorden ook 100% met 4 uit 4 in groep 3.

De heren T. Goudriaan (Rijswijk 1) en F.P. van der Bos (Vogelwijk 1) scoorden 4½ uit 5 in groep 1.

Ton Kop (Haeghe Ooievaar 2) en Han Nicolaas (Pomar 2) scoorden 3½ uit 4 in groep 3.

Ongeslagen bleven verder de heren Reimer (Chaturanga met 4 uit 5) en Joustra (Rijswijk 1 met 4 uit 5).

Naast veel vertrouwde gezichten waren ook de nieuwkomers (zoals het team van Scheve Toren) en onze schaakvrienden uit Den Hoorn onder de indruk van de prijzentafel.

In groep 1 wist Rijswijk 1 de titel voor zich op te eisen door te winnen van Vogelwijk 1 en Scheve Toren (3-1), Haagse Toren 1 en Haeghe Ooievaar 1 (2½ - 1½) en in de laatste ronde met 2-2 gelijk te spelen tegen Chaturanga. De gemiddelde rating van de teams in deze groep lag niet ver uit elkaar en dat verklaart ook de minieme verschillen. Vogelwijk 1 eiste de tweede plaats voor zich op voor Chaturanga met een derde plaats.

Groep 2 werd met overmacht gewonnen door Pomar 1, maar zij hadden uiteindelijk ook de hoogste gemiddelde rating van deze groep. Door een op het laatste moment toegevoegde promotiespeler aan Haeghe Ooievaar 1 werd Pomar ingedeeld in de tweede groep. H.S.V. wist met nipt verschil de club van Rens ter Veen (D.C.S.V.) voor zich te houden.

Groep 3 werd gewonnen door de spelers van Den Hoorn voor Pomar 2 en Haeghe Ooievaar 2. De individuele deelnemers W.R. de Heer, Hans Jongsma, L. Venderbos en Marijn Oomes kwamen een half bordpuntje te kort voor de derde plaats.

In groep 4 begon de winnaar met een nederlaag tegen zijn broer Wim Boom. Deze stelde voor dat zijn broer sterker moest gaan spelen en dat heeft Wim geweten. Ron wist de overige partijen (tegen geroutineerde schakers) allemaal te winnen en kon vertrekken met de eerste plaats.

PI	Groep 1	Bordp	MP	PI	Groep 2	Bordp	MP
1	Rijswijk 1	13	9	1	Pomar 1	16	10
2	Vogelwijk 1	12	7	2	H.S.V.	10½	7
3	Chaturanga	10	5	3	D.C.S.V.	10	5
4	Haagse Toren	10	4	4	Rijswijk 2	9½	5
5	Scheve Toren	9½	3	5	Vogelwijk 2	7	2
6	Haeghe Ooievaar 1	5½	2	6	S.I.O. 1	7	1

PI	Groep 3	Bordp	MP	PI	Groep 4	Bordp
1	Den Hoorn	14½	5	1	Ron Boom	4
2	Pomar 2	14	6	2	Bram Nederpel	3½
3	Haeghe Ooievaar 2	12½	5	2	Govert Slagboom	3½
4	Individuele deelnemers	12	3	4	Joop Hartman	2
5	S.I.O. 2	7	1	5	Wim Boom	2
6				6	Henny Berendse	0

De toernooicommissie kreeg in de vroege uurtjes hulp van de deelnemers met het bereiden van de lunchpakketten die na de tweede ronde werden uitgereikt. Ook na afloop van het toernooi werd de helpende hand geboden op het gebied van opruimen en versjouwten.

Voor het eerst sinds tijden was de locatie gewijzigd en werd er nu gespeeld in de gezellige thuislocatie van onze vereniging. Ook de keuken was uit eigen beheer doordat de gastvrouw van De Schilp nu voor ons natje en droogje zorgde. Voor de meeste deelnemers was het ook de eerste kennismaking met ons clublokaal en dit viel in goede aarde. Met wat passen en meten konden wij de 80 deelnemers makkelijk kwijt en kunnen wij zelfs groeien tot meer dan 100 deelnemers. De lunchpakketten werden wel in eigen beheer gehouden en dankzij de inzet van de heren Berendse sr, Leo Blaas, Wil Kauffman, Ruud Vissers, Thierry Bieger, Han Nicolaas en Simone waren de lunchpakketten al voor aanvang van het toernooi geregeld. De heren van der Stap, senior en junior, zorgden voor de ontvangst en inschrijving, zodat uw wedstrijdleader eigenlijk alleen de administratie hoefde te doen. Dit werkte perfect en het tijdschema werd ruim gehaald.

Namens de toernooicommissie
Perry van der Meer en Frits Berendse jr

... en een impressie van één van de deelnemers aan dit toernooi

Zaterdag 11 december 2004: het jaarlijkse Pomartoernooi. Min of meer verplichte kost voor iedereen die op die dag geen andere verplichtingen heeft, Pomar een warm hart toedraagt en zin heeft in een gezellige dag! En ook dit jaar was het zeker weer gezellig en zeer de moeite waard! We speelden het toernooi voor de eerste keer in onze eigen locatie, De Schilp, en ik moet zeggen dat ik dit persoonlijk zeer prettig vond.

Pomar deed mee met twee teams. Wouter van Markenstein, Gerbrand Beekman, Thierry Bieger en de heer L. van der Sluys (gastspeler namens DD) speelden in Pomar 1. Samen met Bob Maas, Wil Kauffman, Markus Lohrer en Frits Berendse sr. speelde ik in Pomar 2. Frits hield het na één wedstrijd echter voor gezien, zodat we met z'n vieren de rest van de dag verder gingen.

In de eerste ronde begonnen we tegen SIO 2. Wil had al vrij snel gewonnen, maar daar stond een (overigens onnodige) nederlaag van Frits tegenover. Bob gaf zijn dame weg en liet dat naast mij ook duidelijk merken... Gelukkig voor hem was zijn tegenstander zo vriendelijk zich mat te laten zetten, wat eveneens duidelijk kenbaar werd gemaakt door Bob. Zelf had ik een taaie partij aan bord 1, die ik na veel zwoegen uiteindelijk toch wist te winnen: een 3-1 overwinning dus.

De tweede ronde waren we vrij: we zaten in een groep met 5 teams, elke ronde was er dus één team vrij. Dat leverde vier bordpunten op, maar dat gold uiteraard voor alle teams.

De derde ronde bracht ons tegenover het individuele team. Ik speelde tegen clubgenoot Hans Jongsma en wist deze partij te winnen. Ook Wil wist zijn tweede partij te winnen en met de remises van Bob en Markus bracht ons dat weer een 3-1 overwinning.

De vierde ronde was Haeghe Ooievaar 2 onze tegenstander en dit werd een taaie wedstrijd. Wil ging gewoon door met scoren en liet zijn derde overwinning aantekenen. Markus redde het niet en ook Bob moest zijn eerste nederlaag noteren. Zelf had ik een lastige partij die ik met enig geluk nog net remise wist te houden. Ik denk dat mijn tegenstander in het pionneindspel ergens de winst heeft gemist.

In de vijfde en laatste ronde speelden we tegen koploper Den Hoorn. Als we met 3-1 of meer zouden winnen, zouden we eerste worden in onze groep. Dat lukte echter net niet, het werd een 2½-1½ overwinning. Den Hoorn werd hierdoor winnaar en wij werden tweede met een achterstand van een half bordpunt.

Wil werd topscorer bij Pomar 2 met een 100%-score van 4 uit 4. Han scoorde 3½ uit 4, Bob behaalde 50% met 2 uit 4 en Markus en Frits kwamen gezamenlijk op een ½ uit 4.

Het was weer een zeer gezellige en geslaagde dag. De organisatie was perfect en het opruimen ging, omdat we in onze eigen ruimte speelden, een stuk sneller dan anders. De mensen die ik gesproken heb, waren zonder uitzondering enthousiast en vonden het een geslaagde dag. Men was over het algemeen ook zeer positief over onze locatie. Heren van de toernooicommissie en iedereen die verder zijn steentje heeft bijgedragen: bedankt voor dit geslaagde toernooi!

Han Nicolaas

Sterke grootmeesters die (net) geen wereldkampioen werden

De vraag wie de sterkste schaker / wereldkampioen aller tijden is, zal wel altijd onbeantwoord blijven. Iedereen heeft nu eenmaal zijn voorkeur voor een bepaald persoon en voor een bepaalde speelstijl. Een liefhebber van puur aanvallend spel zal eerder Tal of Kasparov noemen dan Steinitz of Euwe. Aanhangers van het zuivere positionele schaak zullen Capablanca of Karpov de beste schaker vinden. En hoe vergelijk je schakers van 100 jaar geleden met de huidige generatie waarin elke topschaker de beschikking heeft over een database met alle partijen van zijn concurrenten? Is Lasker te vergelijken met Fischer, zijn de prestaties van Aljechin vergelijkbaar met die van Karpov? Lastige vragen, daar komen we niet zo snel uit.

Een andere vraag is wie de sterkste schaker is geweest die géén wereldkampioen is geworden. Tientallen, honderden grootmeesters hebben in de loop der jaren een poging gedaan de absolute top van de schaaktroon te bestijgen. Slechts een handjevol is dat ook gelukt en is wereldkampioen geworden: het is een zeer select gezelschap. Er zijn echter vele grootmeesters geweest die qua sterkte nauwelijks (of helemaal niet) onderdeden voor de wereldkampioenen in hun tijd. Ze hebben misschien wat meer pech gehad, en sommigen hebben veel pech gehad....

Paul Keres

Paul Keres is waarschijnlijk de schaker die de meeste 'pech' heeft gehad. De in Estland geboren Keres wordt door de 'kenners' vrij algemeen beschouwd als de sterkste schaker die géén wereldkampioen is geworden. En daar is wel iets voor te zeggen, heel veel eigenlijk! In maar liefst vier (!) achtereenvolgende, loodzware Kandidatentoernooien in de jaren vijftig en zestig werd Keres tweede. Hij heeft dus vier keer op een haar na een match om het wereldkampioenschap gemist! In die tijd was de winnaar van het Kandidatentoernooi namelijk meteen de uitdager van de regerend wereldkampioen. In Zürich 1953 en Amsterdam 1956 werd hij tweede achter Smyslov, in 1959 bleef Tal hem voor in Bled/Zagreb/Belgrado en in 1962 in het legendarische toernooi in Curaçao werd Petrosian eerste. Keres wordt daarom wel eens 'de eeuwige tweede' genoemd.

David Bronstein

David Bronstein is ook een schaker die in de jaren vijftig tot de absolute wereldtop behoorde maar net geen wereldkampioen werd. De concurrentie was in die tijd natuurlijk ook gigantisch: Botwinnik, Tal, Smyslov, Geller, Keres, Reshevsky, Korchnoi, Flohr, Fine, Bronstein en wat later Fischer, Petrosian, Spassky, Polugajevski en Najdorf (om er een paar te noemen) hadden allen in principe het vermogen in zich wereldkampioen te worden. In 1951 bracht Bronstein toenmalig wereldkampioen Botwinnik aan de rand van de afgrond in een zinderende WK-match die in 12-12 eindigde, waardoor Botwinnik zijn titel behield. Na 22 partijen stond Bronstein nog één punt voor. Botwinnik trok de stand weer gelijk door de 23e partij te winnen. Bronstein moest dus de 24e en laatste partij winnen om wereldkampioen te worden. Dat lukte net niet en Bronstein heeft daarna in de WK-cyclus geen serieuze rol van betekenis meer kunnen spelen.

Viktor Korchnoi

Viktor Korchnoi was in de jaren zeventig één van de sterkste schakers ter wereld. In 1974 (hij was toen al 43!) speelde hij de finale van de Kandidatenmatches tegen Anatoli Karpov. De FIDE had het systeem van Kandidatentoernooien inmiddels verlaten en was overgestapt op matches. De winnaar van de finale van deze Kandidatenmatches kreeg het recht de wereldkampioen uit te

dagen in een WK-match. De finale van de Kandidatenmatches in 1974 was zeer spannend en, naar later bleek, zeer speciaal. Karpov won met 12½ - 11½ en kreeg het recht om in 1975 de regerend wereldkampioen Bobby Fischer uit te dagen. De geniale Amerikaan had echter weer eens één van zijn vele buien en weigerde in 1975 zijn titel te verdedigen. De FIDE besloot daarop Karpov tot wereldkampioen uit te roepen. De finale van de Kandidatenmatches in 1974 bleek dus een heuse WK-match: Korchnoi had de titel op een haar na gemist.

In 1978 was Korchnoi weer doorgedrongen tot de finale van de Kandidatenmatches. Deze keer won hij en mocht hij Karpov dus uitdagen in een WK-match. Dit werd een schitterende, zeer spannende en politiek zeer beladen strijd. Korchnoi was in 1977 de Sovjet-Unie ontvlucht en had in Nederland politiek asiel aangevraagd. Het was een match van de dissident Korchnoi tegen de 'Sovjet-modelburger' Karpov. Alles werd uit de kast gehaald om de tegenstander het leven zuur te maken. Het bekende 'yoghurt-incident' is een prachtig voorbeeld van de psychologische oorlogsvoering die in deze match minstens zo belangrijk was als de strijd op het bord. Karpov kreeg tijdens elke partij op een vast tijdstip een bekertje yoghurt. Korchnoi dacht dat hier bepaalde geestverruimende stoffen in zaten die een positieve invloed op Karpov zouden hebben. Dat vond men toch echt wat te ver gaan: Karpov mocht zijn yoghurt gewoon opeten. Ook de stoel van Karpov was verdacht. Deze (de stoel) werd helemaal gesloopt omdat Korchnoi dacht dat in één van de poten een zendertje zat... Maar er werd ook nog geschaakt, en op een behoorlijk niveau. Degene die het eerst zes partijen wist te winnen, was wereldkampioen. Na 27 partijen stond het 5-2 voor Karpov, remises niet meegeteld. Niemand gaf nog een cent voor de kansen van Korchnoi. In de 28e tot en met de 31^e partij won Korchnoi echter drie keer en bracht zo de stand op 5-5. Karpov won echter de 32^e partij, daarmee de match en bleef dus wereldkampioen.

In 1981 was Korchnoi opnieuw de uitdager van Karpov, maar deze match was lang niet zo spannend als die van 1978. Korchnoi was over zijn top heen en Karpov was alleen maar beter geworden. Karpov won vrij simpel met 6-2. Dat betekende het einde van de WK-aspiraties van Korchnoi. In 1984 werd hem de weg versperd door een andere geniale schaker, Garry Kasparov.

Carl Schlechter

Carl Schlechter bracht wereldkampioen Emanuel Lasker in 1910 behoorlijk in de problemen. Lasker was al sinds 1894 wereldkampioen en had Steinitz, Marshall, Tarrasch en Yanovsky in diverse matches met groot verschil verslagen. Dat zou met Schlechter niet anders gaan, dacht men in die tijd. Dat liep dus heel anders! Na negen partijen stond Schlechter met 5-4 vóór en aangezien de match over tien partijen ging hoefde hij 'alleen' nog maar de laatste partij remise

te schuiven om wereldkampioen te worden. Dat lukte niet, Lasker won de laatste partij, bracht de stand op 5-5 en redde zo het vege lijf. Hij zou nog tot 1921 wereldkampioen blijven. Het verhaal gaat overigens dat Schlechter dacht dat hij met *twee punten* verschil moest winnen om wereldkampioen te worden en daarom in de tiende en laatste partij risico's nam... Foutje!

Akiba Rubinstein

Akiba Rubinstein was rond 1910 absoluut één van de beste schakers ter wereld. In 1909 won hij samen met wereldkampioen Lasker het grote internationale toernooi te Sint Petersburg en in de jaren 1909-1911 won hij vijf grote toernooien op rij. De wereld zat min of meer te wachten op een match tussen Lasker en Rubinstein, maar die match is er nooit gekomen. Rubinstein kon gewoonweg het geld niet bij elkaar brengen dat voor een match om het wereldkampioenschap werd vereist. Na de Eerste Wereldoorlog heeft Rubinstein nooit meer in de absolute top kunnen meedraaien.

Jan Timman

Jan Timman (een beetje chauvinisme mag wel, toch?) stond begin jaren tachtig een tijdje tweede op de wereldranglijst, achter Karpov. Hij werd in die tijd ook wel 'The Best of the West' of 'The Best of the Rest' genoemd. En de rest, dat was dus iedereen die niet uit de voormalige

Sovjet-Unie kwam. Op de cruciale momenten in een aantal WK-cycli liet Timman het echter (te) vaak afweten. Wel speelde hij één keer een match om het wereldkampioenschap. Dat was in 1993 tegen Karpov in een zeer roerige tijd in de schaakwereld. Kasparov (regerend FIDE-wereldkampioen) en Short waren in dat jaar uit de FIDE gestapt en hadden hun eigen bond, de PCA, opgericht. Zij speelden in 1993 hun eigen WK-match. De FIDE zat op dat moment dus met een probleem: hoe moest het verder met het wereldkampioenschap? Er werd besloten dat Karpov – de laatste wereldkampioen vóór Kasparov – en Timman – verliezend finalist van de Kandidatenmatches tegen Short – een match om het wereldkampioenschap mochten spelen. Timman verloor deze match, die deels in Nederland en deels in Indonesië werd gespeeld, met 12½ - 8½. Ook Timman heeft daarna nooit meer tot de absolute wereldtop kunnen doordringen.

Dit waren zes portretten van grote schakers die het hoogst bereikbare in de schaakwereld (nét) niet bereikten, maar er wel dicht bij waren. Er zijn er uiteraard veel meer geweest.

Uit vroeger tijden waren Morphy, Nimzowitch, Bogoljubov, Pillsbury, Tarrasch, Tsjigorin, Reshevsky, Najdorf, Boleslavsky, Fine, Ivkov, Geller, Flohr, Ljubojevic en Portisch zeer sterke schakers die tot de top behoorden, om er slechts enkelen te noemen....

Van de huidige generatie behoren Topalov, Ivanchuk, Shirov, Morozevich, Leko, Svidler, Grischuk, Adams, Polgar en Short tot de absolute wereldtop, maar zal één van hen ooit wereldkampioen worden? Mocht de match tussen Kramnik en de winnaar van de match Kasparov – Kasimdzhanov onverhoopt toch niet doorgaan (je weet het nooit met de FIDE...), en men houdt vast aan die belachelijke knock-out matches, dan is in principe elke grootmeester van een redelijke sterkte in staat wereldkampioen te worden. Kijk maar naar Khalifman, Ponomariov of Kasimdzhanov...

Maar: de jeugd heeft de toekomst! Misschien moeten we de toekomstige wereldkampioen wel zoeken in één van de jonkies van 12, 13 of 14 jaar oud. Misschien heet de nieuwe wereldkampioen Magnus Carlsen, Sergei Karjakin, Teimour Radjabov, Krishnan Sasikiran of ... Daniël Stellwagen!

De al iets oudere jeugd.....

Teimour Radjabov en Krishnan Sasikiran

Daniël Stellwagen

en de echte jonkies.....

Magnus Carlsen

Sergei Karjakin

Han Nicolaas

Levenslang gratis smeerkaas, of....

Op zaterdag 27 november nam Hans-Olaf Veldhuyzen van onze vereniging deel aan het jaarlijkse ERU-goudkuipje schaaktoernooi in Woerden. Hij doet dit, vertelde hij mij, al vele jaren en kennelijk met veel plezier.

Hans-Olaf was ingedeeld in groep Y met vijf andere spelers en dit suggereert (als men tenminste bij groep A begonnen is...) een behoorlijk aantal deelnemers.

Onze man uit Delft speelde een ijzersterk toernooi. Hij behaalde vier punten uit vijf wedstrijden en bleef daarmee Gilles Lescure uit Deventer en de plaatselijke favoriete Ina Kool een punt voor. Jammer dat hij in de vierde ronde niet wist te winnen van zijn voornaamste concurrent Gilles Lescure, anders zou hem eeuwige roem ten deel zijn gevallen.

Op mijn vraag of hij dankzij deze glorieuze overwinning nu zijn leven lang gratis smeerkaas mocht eten, bleef het even stil. "Geen smeerkaas", zei Hans-Olaf, "maar een boekenbon". Hij vertelde dat hij ook had kunnen kiezen voor drie flessen wijn, maar zei "dat dit toch wel wat lastig meenemen was". Oké Hans, als dát het probleem is, ga ik volgend jaar wel mee!

De eindstand in groep Y van het ERU-goudkuipje schaaktoernooi:

Spelers	1	2	3	4	5	6	Totaal
Cees Vredeveld - Balkbrug	x	0	0	1	1	0	2
Ina Kool - Woerden	1	x	1	1	0	0	3
P. van Duijn - Leiden	1	0	x	1	0	0	2
Jan Broeze - Nieuwegein	0	0	0	x	1	0	1
Gilles Lescure - Deventer	0	1	1	0	x	1	3
Hans-Olaf Veldhuyzen - Delft	1	1	1	1	0	x	4

Han Nicolaas en Hans-Olaf Veldhuyzen

POMAR 1 - D.S.C. 4 3½ - 4½

Op dinsdagavond 14 december speelde Pomar 1 haar derde wedstrijd tegen D.S.C. 4 uit Delft. Door de blessure van Kees Vink werd Wil Kauffman gevraagd voor een invalbeurt en dit bleek geen slechte keuze. Felix kwam 20 minuten te laat maar had zich vergist met de speeldatum. Na het Pomartoernooi van de elfde was het weer tijd voor een serieuze krachtsinspanning. Bij voorbaat was D.S.C. gezien hun hoge rating geen tegenstander waar wij van kunnen winnen, en moeten de punten in de andere wedstrijden worden gehaald. De kansen waren er echter wel vanavond door de verrassende ontwikkelingen op de diverse borden.

Wil Kauffman (bord 6) wist zijn partij eenvoudig te winnen en om negen uur kon het eerste punt worden genoteerd. De tegenstander van Wil nam een vergiftigde pion en dit kostte hem een stuk. Hij gaf direct op en vluchtte direct naar Delft. Gerbrand en zijn tegenstander speelden gelijkopgaand en gingen ook gelijk op met de gebruikte tijd. Het remisevoorstel van Gerbrand om 21.30 werd nog geweigerd, maar om 10 uur werd alsnog de remise genoteerd.

Rob de Jong was de volgende die een vol punt noteerde. Na een fraaie aanval op de koningsvleugel, gebruik makend van al zijn stukken, won onze man de dame tegen een toren en moest zijn tegenstander opgeven (2½ - ½). Thierry Bieger, in blakende vorm, offerde een stuk tegen drie pionnen en had lang het beste van het spel. In het eindspel rekende onze man echter verkeerd waardoor de dame kon inslaan op h6, en was het mat onvermijdelijk.

De volgende partij die beslist werd was die van Wouter. In een optisch gelijk spel bleek zijn tegenstander vaardiger en na verlies van de dame kon het mat niet meer worden voorkomen (2½ - 2½). De volgende die de partij verloor was Perry die al rap een kwaliteit achter kwam te staan en dit niet meer goed kon maken. In het eindspel kreeg zijn tegenstander voldoende oppositie om de partij winnend af te sluiten.

Felix Ferschtman trok de stand nog even gelijk door zijn partij te winnen. Zijn tegenstander gaf als een beginner zijn dame weg in het eindspel, en Felix kon met dame en toren tegen 2 torens de weg naar de winst snel vinden. Zijn tegenstander moest capituleren na doorbraak van een vrijpion. Zijn tegenstander was nogal ontzet, omdat hij dacht dat hij de partij winnend zou afsluiten. Tot het moment van het damesverlies ging het echter gelijk op (3½ - 3½).

De laatste partij moest de beslissing brengen, maar helaas moest Galia Ferschtman zo'n beetje de hele partij met een stuk minder spelen. Voor het stukverlies had zij geen compensatie gekregen en zij moest scherp blijven verdedigen. De aanval op de koningsvleugel met drie pionnen, twee torens, de dame en een looper was een overmacht waartegen niets gedaan kon worden. Dit verlies was echter al ingecalculeerd. De verliespartijen van Wouter en Thierry waren niet ingecalculeerd zodat wij genoeg moesten nemen met weer dezelfde uitslag als de eerste twee ronden (3½ - 4½). Beide thuiswedstrijden gingen verloren met 4½ tegen 3½. En de uitwedstrijd werd met dezelfde cijfers gewonnen. Wij kunnen dus beter uit spelen en dat doen wij dan op maandag 10 januari tegen D.S.C. 6. Dame en heren, veel succes!!

Frits Berendse jr

Op de valreep...

Vladimir Kramnik heeft zijn wereldtitel in het klassieke schaak op het nippertje weten te behouden. In een niet al te beste match (volgens de deskundigen) leek uitdager **Peter Leko** de titel van Kramnik over te gaan nemen. Met nog één partij te gaan stond Leko met 7-6 vóór en een 'simpele remise' in de laatste partij zou voldoende zijn voor de wereldtitel. Maar niets is gevaarlijker dan puur op remise spelen terwijl je tegenstander móet winnen! Dat lukte Leko dus ook niet, hij speelde waarschijnlijk zijn slechtste partij van de hele match waardoor Kramnik op 7-7 kwam en zijn titel behield.

Daniël Stellwagen is tijdens het wereldkampioenschap tot 18 jaar in november net buiten de prijzen gevallen. Nederlands jongste grootmeester eindigde op de 4^e plaats. Hij bleef als enige ongeslagen, maar speelde iets te veel remises.

Het **bestuur van de KNSB** is opgestapt. Belangrijkste punt op de laatste vergadering in november was de begroting. Die werd weliswaar na veel tumult goedgekeurd, maar met een zodanig krappe meerderheid dat de voorzitter van de KNSB dit onvoldoende achtte om verder te gaan.

Het 57^e **kampioenschap van Rusland** is gewonnen door Garry Kasparov. In een sterk bezet toernooi, met verder o.a. Morozevich, Svidler, Grischuk, Bareev en Dreev, behaalde Kasparov 7½ punten uit 10 partijen. Tweede werd Grischuk met 6 punten, Dreev werd derde met 5½.

Van 11 tot en met 27 januari 2005 wordt in Wijk aan Zee het jaarlijkse Hoogovenstoernooi gespeeld, dat sinds een paar jaar **Corus Chess Tournament** heet. De bezetting is dit jaar weer ijzersterk. Van de wereldtop ontbreken eigenlijk alleen Kasparov, nog steeds de nummer 1 van de wereld, en Shirov, 10^e op de wereldranglijst. Uit de top-10 doen Anand, Kramnik, Morozevich, Topalov, Leko, Adams, Svidler en Polgar mee, respectievelijk de nummers 2 tot en met 9 op de wereldranglijst. De overige deelnemers uit het buitenland zijn Ponomariov, Grischuk, Short en Bruzon, winnaar in de B-groep van vorig jaar. Voor Nederland doen Sokolov en Van Wely mee, Timman is gastgrootmeester. Meer nieuws is te vinden op de officiële site www.coruschess.com.

De voor januari 2005 geplande match tussen de nummer 1 van de wereld, **Garry Kasparov** en **Rustam Kasimdzhanov**, de nieuwe FIDE-wereldkampioen, gaat *niet* door. Althans, *niet* in januari en *niet* in Dubai. De FIDE heeft het weer eens niet voor elkaar kunnen krijgen een match te organiseren. Men is op zoek naar een andere datum en plaats. Turkije schijnt belangstelling te hebben, maar met de FIDE weet je het nooit... De winnaar van deze match speelt, als alles volgens plan verloopt, een match tegen Kramnik om het 'algehele wereldkampioenschap', zodat de schaakwereld dan voor het eerst sinds 1993 weer één echte wereldkampioen krijgt.
